

John MacArthur en cultureel liberalisme

<http://wayoflife.org/>, 6 december 2012, Update 6-11-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Dit is een waarschuwing voor de gevaarlijke wateren van het cultureel liberalisme binnen het evangelicalisme en het feit dat vele fundamentalistische christenen bruggen bouwen naar de bezielers ervan.

Recent ontving ik een e-mail van een vader die zei dat zijn kerk voor hun zondagsschool overging op materiaal van John MacArthur. Hij vroeg me: “Zou een ouder zoals ik hierover bezorgd moeten zijn?”

Ik antwoordde: “Ik zou erg bezorgd zijn als een kerk materiaal zou gaan gebruiken van John MacArthur. Niet enkel is hij een toegewijd Calvinist maar hij is ook een wereldlijke rock & roll evangelical”.

Bijbelgelovige ouders zouden diep bezorgd moeten zijn over het bouwen van bruggen naar John MacArthur.

Het eerste gedeelte van dit verslag komt van de Middletown Bible Church, Middletown, Connecticut, <http://www.middletownbiblechurch.org/separate/macrock.htm>.

John MacArthur presenteert een jeugdconferentie met de naam “Resolved Conference”. Duizenden jonge mensen nemen daaraan deel en luisteren naar christelijke songs die gezongen worden op de zware drumbeat van rockmuziek. Dat rockmuziek geaccepteerd en goedgekeurd wordt door MacArthur en zijn kerk staat buiten twijfel. Dit kan geverifieerd worden door naar de “Resolved” website te gaan [<http://www.resolved.org/> en <http://www.enfieldband.com/music/gog/index.html>].

Peter Masters, pastor van het vermaarde Metropolitan Tabernacle in Londen, waar Spurgeon predikte, schreef een artikel met de titel: “De vermenging van calvinisme met wereldlijkheid” (The Merger of Calvinism with Worldliness). Hierna een uittreksel van dit artikel:

“Toen ik een jongeman was en pas gered, leek het belangrijkste doel van alle ijverige christenen, of ze nu calvinistisch of arminiaans waren, toewijding te zijn. Preken, boeken en conferenties brachten dit in de geest van Romeinen 12:1-2, waar de smekende apostel gelovigen oproept:

‘Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is’.

Het hart werd daardoor beroerd. Christus moest iemands leven zijn, en het ‘ik’ moest overgegeven worden op het altaar van dienst voor Hem.

Maar nu, zo blijkt, is er een nieuw calvinisme, met ‘nieuwe calvinisten’, die het oude objectief opzij hebben geschoven. Een recent boek: *Young, Restless, Reformed*, door Collin Hansen [2008], vertelt ons het verhaal hoe een zogenaamde calvinistische heropleving de aandacht heeft getroffen van duizenden jonge mensen in de VS. Dit boek werd gerecenseerd met groot enthousiasme in welgekende magazines in het Verenigd Koninkrijk, zoals Banner of Truth, Evangelical Times, en Reformation Today. Deze schrijver echter, was erg bedroefd dit te lezen, omdat het boek een ernstig verstoord calvinisme toont dat ver tekort schiet tegenover een authentiek leven van gehoorzaamheid aan een soevereine God. Als dit soort van calvinisme gedijt, dan zal

echte bijbelse vroomheid onder de aanval komen te liggen als nooit tevoren. De auteur van het boek is een jonge man (rond de 26 toen hij het boek schreef) die opgroeide in een christelijk gezin en opgeleid is in seculier journalistiek. We zijn hem erkentelijk voor het leesbare en het verrijkende onderzoek dat hij publiceert over dit fenomeen, maar de getoonde scène is beslist niet om vrolijk van te worden.

De auteur begint met het beschrijven van de Passion Conferentie in Atlanta 2007, waar 21.000 jonge mensen fuifden op eigentijdse muziek, en luisterden naar sprekers, zoals John Piper, die calvinistische sentimenten verkondigden. En dit plaatjes wordt dikwijls herhaald doorheen het boek: grote conferenties waarin het syncretisme van wereldse, sensatie opwekkende, hoge decibels hebbende ritmische muziek, is vermengd met calvinistische doctrine.

Ons wordt verteld van donderende muziek, duizenden opgestoken handen, ‘christelijke’ hip-hop en rap-songteksten (die ongerijmd en onbeholpen zijn in hun constructie) die de leringen van genade verenigen met immorele, drug-geïnduceerde muzikale vormen van wereldse cultuur. Resolved is het geesteskind van een lid van dr. John MacArthur’s pastorale staf, dat duizenden mensen jaarlijks bijeenbrengt, met de gebruikelijke mix van calvinisme en een extreme charismatische-stijl worship. Jonge mensen worden aangemoedigd om dezelfde sensationele nerveuze impact op het lichaam te voelen van luide ritmische muziek als deze die ze zouden ervaren in een groot werelds popconcert, compleet met flitsende lichten en atmosfeer. Terzelfdertijd bezinnen zij zich over predestinatie en uitverkiezing. De wereldlijke cultuur voorziet in lichamelijke, emotionele gevoelens, waarin christelijke gedachten zijn geïnfuseerd. Bijbelse sentimenten worden ingespannen voor vleselijk entertainment. (Beelden van deze conferentie op hun website verraden de geheel wereldlijke showbusiness-atmosfeer, gecreëerd door de organisatoren).

Een zuiver verkondigd leven van gehoorzaamheid aan een soevereine God moet toewijding, eerbied, oprechte gehoorzaamheid aan Zijn wil, en afscheiding van de wereld omvatten.

Je kan geen puriteinse soteriologie hebben zonder puriteinse heiliging. Je zal mensen niet verlokken tot calvinistische (of enige andere) prediking door gebruik te maken van een werelds lokaas. We hopen dat jonge mensen in deze beweging de implicaties van de doctrines beter zullen vatten dan hun leiders, en dat ze de compromissen zullen kunnen ontvluchten. Maar er zit een dreigende verwoesting in het promoten van deze nieuwe vorm van calvinisme” (Peter Masters, “The Merger of Calvinism with Worldliness”).

MacArthur’s tolerantie en toelating van rockmuziek in zijn eigen kerk is onbegrijpelijk in het licht van zijn vroegere correcte uitspraken tegen rockmuziek [we laten ze in het Engels staan]:

“Our music cannot be like the music of the world, because our God is not like their gods. Most of the world’s music reflects the world’s ways, the world’s standards, the world’s attitudes, the world’s gods. To attempt to use such music to reach the world is to lower the gospel in order to spread the gospel. If the world hears that our music is not much different from theirs, it will also be inclined to believe that the Christian way of life is not much different from theirs” (*The MacArthur New Testament Commentary* (1986), see discussion of Ephesians 5:20, p. 260).

“The association of hard rock with violence, blasphemy, sadomasochism, sexual immorality and perversion, alcohol and drugs, and Eastern mysticism and the occult are not accidental. they are fed from the same ungodly stream. A leading rock singer once said, ‘Rock has always been the devil’s music. It lets in the baser elements.’ Putting a Christian message in such a musical form [rock style] does not elevate the form but degrades the message to the level already established in the culture by that form” (*The MacArthur New Testament Commentary*, see discussion of Ephesians 5:20, p. 261).

“It should be noted that the many contemporary entertainers who think they are using their rock-style music to evangelize the lost are often doing nothing more than contributing to the weakening of the church. Evangelizing with contemporary music has many serious flaws. It tends to create pride in the musicians rather than humility. It makes the gospel a matter of entertainment when there is not one thing in it that is at all entertaining. It makes the public proclaimers of Christianity those who are popular and talented in the world’s eyes, rather than those

who are godly and gifted teachers of God's truth. In using the world's genres of music, it blurs the gap between worldly Satanic values and divine ones. It tends to deny the power of the simple gospel and the sovereign saving work of the Holy Spirit. It creates a wide generation gap in the church, thus contributing to the disunity and lack of intimacy in the fellowship of all believers. It leads to the propagation of bad or weak theology and drags the name of the Lord down to the level of the world. The music of the gospel is certainly not a legitimate means for making money or seeking fame, and it must never be allowed to cheapen what is priceless, or trivialize what is profound" (*The MacArthur New Testament Commentary*, see discussion of Ephesians 5:19, p. 257).

"Rock music, with its bombastic atonality and dissonance, is the musical mirror of the hopeless, standardless, purposeless philosophy that rejects both God and reason and floats without orientation in a sea of relativity and unrestrained self-expression. The music has no logical progression because it comes from a philosophy that renounces logic. It violates the brain because its philosophy violates reason. It violates the spirit, because its philosophy violates truth and goodness. And it violates God, because its philosophy violates all authority outside of self" (*The MacArthur New Testament Commentary*, see discussion of Ephesians 5:19-20, p. 261).

"It [rock music] does this by catering to pride, by being grounded in emotion, by appealing to the flesh, by watering down the message, by sending a false impression of the nature of the gospel, and by cheapening the Christian life" [see http://data.bereanwife.com/ccm_pdf.pdf]

"Now I believe that basically speaking, rock music in and of itself is problematic—period. And I believe that for many reasons. One is: rock music is a product of a disoriented, despairing, drug-related sexMad generation. There's no question about that. The first big rock singer was Elvis Presley, who killed himself with drugs and who went through women, you know, continuously. And he gave rise to the whole rock generation. He was the first, and his whole act was sexual, sensual, you know; it was terrible. Nowadays we think he was comical because we've come so far. But the vernacular of rock music at this particular point represents a generation that I have real trouble identifying with. And what happens is if you put a Christian message in that vernacular, I think Christianity suffers immensely because I don't think you can take that kind of medium and use it to propagate a Christian message" [Transcribed from the tape, GC 1301-R, titled "Bible Questions and Answers Part 20". All Rights Reserved.]

Deze citaten van MacArthur zijn excellent en wij zijn het helemaal eens met deze sterke uitspraken tegen rockmuziek. Echter, door het tolereren en toelaten van rockmuziek in zijn eigen kerk demonstreert MacArthur dat dit één domein is waarin hij niet in praktijk brengt wat hij predikt. De enige andere mogelijkheid is dat MacArthur zijn positie ten aanzien van muziek veranderd heeft, en niet langer gelooft wat hij eens predikte.

Conclusie door broeder Cloud

Inderdaad, John MacArthur kijkt twee kanten op met betrekking tot de ketterij van "cultureel liberalisme". Aan de ene kant berispt hij de opkomende "new calvinists" voor hun wereldgelijkvormigheid, terwijl aan de andere kant hij zich daarmee inlaat.

In een interview met Alex Crain van Christianity.com, dat op YouTube gezet werd op 18 augustus 2011, zei MacArthur:

"De vrees bestaat dat de macht van de aantrekkingskracht van de wereld deze jongens meer en meer in de cultuur zal zuigen, en elke generatie achter hen, en we gaan een ommekeer zien van de gereformeerde herleving. ... Mijn vrees is dat hoe verder dit ding gaat in het trachten zich aan te passen aan de cultuur, hoe minder het mogelijk zal zijn vast te klampen aan de kernwaarheden" ("MacArthur Predicts Reversal of the Reformed Revival - Part 1", <http://www.youtube.com/watch?v=xYhmo5gabQU>).

MacArthur die terecht waarschuwt dat de ketterij van cultureel liberalisme de volgende generatie op het spel zet, doelt op de populaire filosofie die gearticuleerd werd door Mark Driscoll als de combinatie van "theologisch conservatisme met cultureel liberalisme", dat niet nieuw is maar altijd een

belangrijk element van het New Evangelicalism is geweest. Het omvat zulke dingen als christelijke rock, drinken, champagne dance parties, lessen in bier brouwen, gokavonden, hula “worship” en de uitvoering van seculiere rock in de context van “worship”.

Wat MacArthur zegt over het gevaar van cultureel liberalisme is waar, maar zijn veroordeling ervan is grotelijks ineffectief en hypocriet omdat hij er zich zelf aan schuldig maakt.

Camp Regeneration, een jeugdkamp van MacArthur voor “kerken doorheen de natie elke juli”, is goed voorzien van cultureel liberalisme. Middelbare school jongens en meisjes kleden zich onzedig, houden zich met bedenkelijke activiteiten bezig (zoals meisjes in modderbaden in de nabijheid van jongens), en ze rocken op rap-muziek, uitgevoerd door artiesten met oorringen en tattoo’s in een atmosfeer van verduisterde auditoriums, flitsende lichten en rooknevel.

Het Master’s College, dat gepresideerd wordt door MacArthur¹, presenteerde in december 2011 een hip-hop concert, met op het programma Lecrae, Trip Lee, Tadashii, Sho Baraka, DJ Official, en THI’S L. De studenten van het Master’s College produceren pop/rap/country rock video’s met full-blown dansroutines en covers van seculiere rocksongs. Zij zijn host van een Fall Thing evenement dat uiterst wereldlijk is. In 2011 was het thema “Unrestricted Reality”, en de studenten trokken kostuums aan die de karakters imiteerden van Star Wars, science fiction fantasie, super heroes, en de popcultuur in het algemeen. Helemaal overeenkomstig de cultuur zijn fascinatie voor fantasie en de duivelse aanwending ervan om menselijke geesten te verderven. Deze jonge mensen zouden zich zo niet uitdossen tenzij hun geesten en harten reeds verliefd zijn op Hollywood.

Het Master’s College’s jaarlijkse Week of Welcome presenteert strandactiviteiten en zwembad feesten compleet met meisjes in krappe badpakken. (Dit alles blijkt uit de foto’s geplaatst op de Flickr pagina’s van het camp en de school, en uit YouTube clips. Zie <http://www.pccmonroe.org/2011/10.htm>).

Kan iemand me vertellen *hoe* MacArthur de weg leidt tegen de aanpassing aan de popcultuur, en *waarom* hij een veilige “conservatieve” leider is om te volgen? Hij is correct in de waarneming dat cultureel liberalisme de jeugd zal ruïneren en uiteindelijk de gezonde leer zal verwoesten, maar zijn *eigen kudde* zal daar het bewijs van zijn, zowel als de kudden van elke dwaze pastor die in zijn voetstappen treedt.

Vele fundamentalistische baptisten bevinden zich op hetzelfde destructieve pad, zoals we gedocumenteerd hebben in het gratis e-Book “Biblical Separatism and Its Collapse Among Fundamental Baptists”. Zie www.wayoflife.org/freebooks.

Lees over John MacArthur meer:

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur_ een-natuur.pdf

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-waarschuwing.pdf>

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur_Zoenschap-Christus.pdf

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-DallasWillard.pdf>

<http://www.youtube.com/watch?v=yteZw7VMaRU> (Video 05’ 01”)

In het Engels:

<http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/1natjm00.htm>

<http://www.middletonbiblechurch.org/sonship/sonjm00.htm>

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/macarthur/>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹ <http://www.masters.edu/abouttmc/board.aspx>.